

Tone Kuntner

ZVONIM Joj, kako lep,
 joj, kako krvav je ta svet.

Odtod se vidi daleč okrog,
 odtod se daleč sliši zvonjenje.

Zvonim v pozdrav,
 zvonim v slovo,

zvonim v nedeljo,
 zvonim na praznik,
 zvonim na navaden dan,

zvonim ob setvi
 in žetvi,

zvonim bolnim
 in zdravim,
 mladim
 in starim,
 treznim in pametnim
 in tistim, ki so zgubili pamet,

zvonim revnim na duhu
 in revnim v svojih kočah,

zvonim ob rojstvu,
zvonim ob smrti,
zvonim ob vsakdanjih opravkih,

zvonim ob nesrečah,
zvonim Mičiki,
Očkerlu,
Rebernikoma,

zvonim pozabljenim,
zguljenim,

zvonim tistim, ki še trdno stoje
in tistim, ki se jim udirajo tla
pod nogami,

zvonim tistim, ki upajo,
in tistim, ki ne upajo več,

zvonim zjutraj,
zvonim opoldne,
zvonim zvečer,

zvonim,

da se ve, koliko je ura,
in da se mi odvali kamen
od srca.

TU SI SAM Tu si sam
kakor v zapuščeni hiši,
kakor v hudi žalosti,
kakor globoko v močvirju.

Tu ni nobene vode, da bi te odžejala,
nobenega vetra, da bi te ohladil,
nobenega brata, ki bi te razumel,
nobene matere, ki bi te ljubila,
nobene bilke, ki bi te rešila.

Tu si sam voda
in veter,
tu si sam brat
in mati,
tu si sam rešilna bilka.

MIDVA Midva veva,
kaj je to starost.
Midva sva hiša in gospodar,
midva sva en dom
in en čas.

Starost,
to so stari temelji
in betežne noge,
starost so razpoke v stenah
in brazde na licih,
starost so črvi v zidu in v srcu,
starost so razbita okna
in bolne oči,
starost je mraz,
starost je mir,
starost je dan pred koncem.

ČRN HODNIK Črn hodnik.
Nikogar ne vidiš,
nikogar ne spoznaš,
nikogar ne ogovoriš.

Tu smo brezdomci
doma.

Ni okna
v tem hodniku
in ne luči.

NIKAR Nikar ne vstopajte
v moje bivališče,
nikar ne vstopajte,
če niste navajeni
kačjih ugrizov,
če ne znate krotiti
steklih psov,
če ne znate ravnati
z lačnimi podganami,
če se ne morete bratiti
z volkovi,
svarim vas,
zakaj
moje bivališče
je bivališče maščevanja.

KDO Kdo živi
za tem starim zidom?

Zid se ruši,
zid se ugreza.

Kdo živi tam?
Sliši se smeh.

TEČEJO REKE IN POTOKI Tečejo reke in potoki.
Podirajo bregove,
odnašajo blato,
oblikujejo skale...

V mlaki pa so ribe umrle,
v mlaki pa so se zaredile žabe,
v mlaki pa kar naprej nekaj gnije.

Tečejo reke in potoki...

AKTIVISTIČNA PESEM Ničesar ne storim.

Ničesar ne storim
zoper rjo,
pustim jo, naj žre.

Ničesar ne storim
zoper gnilobo,
pustim jo, naj gnije.

Ničesar ne storim
zoper trohnobo,
pustim jo, naj trohni.

Ničesar ne storim
zoper podgane,
zoper bolezni...

Ničesar ne storim
zoper ta svet,
v katerem živim.